

[Indenrigsministeren.]

har den Hensigt at tilvejebringe Oplysninger end den at tilvejebringe et Forhandlingstempo om denne eller hin Sag, som paa væsentlig Maade mindsker dens Udsigt til en snarlig Gennemførelse. Og kunde jeg finde Støtte hos det ærede Medlem til at standse denne Trafik, vilde jeg være ham overordentlig taknemmelig derfor. Altsaa: jeg samstemmer med det ærede Medlem; lad os til Fremme af Overkommeligheden af Kommunestyret faa gjort en Ende paa Spørgemanien, som den har udviklet sig gennem de senere Aar.

Jeg tror, jeg gennem disse Udtalelser har berørt det meste af det, der har været fremme i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Jeg skal da slutte med at gentage min varme Tak til de ærede Ordførere for samtlige Partier for den velvillige og forstaaende Maade, hvorpaa de har modtaget Forslaget. Det giver mig begrundet Haab om, at vi paa dette betydningsfulde Omraade skal kunne naa — forhaabentlig endnu i denne Samling — et Resultat, saa at vi kan faa den for sin Tid overordentlig værdifulde Købstadkommunallov, som har dannet Grundlaget for den kommunale Udvikling gennem et Par Menneskealdrer og for Samarbejdet mellem Købstæder og Ministeriet, moderniseret i alle Parters fælles Interesse.

Jensen-Stevns: Jeg vil allerførst tillade mig at takke den højtærede Minister for den Maade, hvorpaa han har besvaret de forskellige Spørgsmaal, jeg rejste i Tingets sidste Møde. Jeg skal ikke fordybe mig yderligere i disse Ting; dem kan vi nærmere overveje i det Udvalg, som formodentlig vil blive nedsat. Der er imidlertid enkelte Punkter af væsentlig Betydning, som jeg anser det for rigtigst at knytte nogle yderligere Bemærkninger til.

Der er for det første Spørgsmaalet om, hvorvidt Byraadene fremtidig, som det er foreslaet, skal repræsenteres i Kirkebestyrelserne. Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Minister udtalte sin Tilfredshed med, at denne Bestemmelse havde fundet Tilslutning fra samtlige Ordførere. I den Anledning vil jeg gerne endnu en Gang anføre den Begrundelse, hvormed jeg gav min Tilslutning til Bestemmelsen. Jeg begrundede det dermed, at saa længe Forholdene var, som de er nu: at Kommunalraadene er pligtige at fungere som Ligningskommission og at udføre Oppebørsler for Kirkebestyrelsen, for Menighedsraadet, er det et rimeligt og forstaaeligt Krav,

naar Kommunalraadene ønsker Repræsentation i Kirkebestyrelsen. Men jeg føjede udtrykkeligt til, at jeg i og for sig personlig vilde anse det for at være en mere ønskelig Ordning, om Kirkebestyrelserne selv tog deres Kassevæsen i deres egen Haand, og i saa Fald vilde jeg anse det for at være det rimeligste, at Kommunalraadene ikke var repræsenterede i Kirkebestyrelserne, som det her bringes i Forslag.

Jeg skal endnu en Gang understrege, at jeg billiger, at Lovforslagets § 17 har den Formulering, den har med Hensyn til Skolekommissionernes Sammensætning. Det Spørgsmaal, der her foreligger, er jo nemlig ikke i første Række et kommunalt Spørgsmaal; det er i første Række af pædagogisk Natur, et Spørgsmaal, som vedkommende pædagogiske og kirkelige Kredse maa have deres Indflydelse paa. Selv set fra et kommunalt Standpunkt er der for øvrigt det at sige, at medens Præsterne tidligere var beskikkede af Ministeriet og derfor maaske ikke havde den fornødne Tilknytning til den Menighed, de kom til, er Forholdet jo et andet i vore Tider, da Menighedsraadene er med til at udpege Sognepræsterne. Man kunde derfor ogsaa tænke sig Muligheden af, at dette Forhold vilde medføre en forandret Indstilling overfor Skolekommissionernes Sammensætning. Men, som sagt, min Hovedbetragtning er den, at det ikke i første Række er et kommunalt Spørgsmaal, der her foreligger, og at det maa finde sin Løsning andetsteds.

Saa vil jeg gerne have Lov til at takke det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen), fordi han rejste Spørgsmaalet om den Spørgemani, som Kommunerne er Genstand for fra de overordnede Myndigheders Side. Ifølge Kommunalloven er Kommunerne pligtige at besvare Spørgsmaal om Folketal, Kvæghold, og jeg ved ikke, hvilke andre Ting der udtrykkelig nævnes. Her rejste det ærede 10de Medlem for 2den Kreds nu et meget betimeligt Spørgsmaal, nemlig dette, om man ikke er ved at overvælde Kommunerne med disse evindelige Spørgsmaal. Det ærede Medlem gjorde det paa en meget fiffig Maade, idet han fortrinsvis rettede det som en Bebrejdelse mod Ministeriet, mod Indenrigsministeren. Men jeg maa sige, at skønt jeg kun i saa kort Tid har haft Sæde i dette høje Ting, har jeg allerede gjort Erfaring om, at man her i adskillige Tilfælde bukkes under for Fristelsen til at rette Krav om unødvendige